

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΗΛΙΑΚΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ
ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ 20 MW

Συγκριτική Μελέτη τῶν Παραμέτρων
ἀπό Σεισμό, Γεωλογία και "Ανεμο
τῶν διαφόρων θέσεων ἐνδιαφέροντος

ΑΘΗΝΑ ΙΟΥΝΙΟΣ 1981

1. Εισαγωγή

Η παρούσα μελέτη έντάσσεται μέσα στό Προκαταρκτικό Στάδιο του Προγράμματος "GAST", της Ελληνογερμανικής συνεργασίας για τήν δυνατότητα Έγκαταστάσεως στήν Ελλάδα Ηλιακού Σταθμού Παραγωγής Ήλεκτρικής Ενέργειας 20 MW. Αφορά τήν έκτιμη τῶν διαφόρων παραμέτρων πού υπεισέρχονται στόν υπολογισμό της καταπονήσεως στίς βασικές κατασκευές του έργου πού διφεύλονται στή σεισμική δραστηριότητα, λαμβανομένων ύποψη καί τῶν γεωλογικών δεδομένων, τέλος δέ καί της έπιδράσεως του άνεμου.

Ο σκοπός της μελέτης είναι κυρίως ή παροχή στοιχείων γιά τήν δυνατότητα συγκρίσεως μεταξύ τῶν διαφόρων θέσεων ώστε τελικά νά έπιλεγε, λαμβανομένων ύποψη καί άλλων στοιχείων, ή πιό κατάλληλη θέση γιά τήν έγκατάσταση του Σταθμού.

Η έγκατάσταση περιλαμβάνει 3.000 ήλιοστάτες πού δ καθένας τους έχει 16 καθρέπτες μέ συνολική έπιφάνεια 40 m^2 . Σέ κεντρικό σημεῖο (έστια) της κατόψεως υπάρχει δ πύργος ύψους 200 m στή κορυφή του δποίου βρίσκονται οι συλλέκτες. Τό βάρος τῶν κατασκευῶν στή κορυφή του πύργου κατά μία πρόταση είναι 5 MN καί κατά άλλη πρόταση 60 MN. Η έπιφάνεια της κατόψεως της έγκαταστάσεως ήλιοστατῶν καί πύργου είναι περίπου $500 \text{ m} \times 1000 \text{ m} \approx 500$ στρέμματα, (βλ. Σχ.1).

2. Θέσεις ένδιαφέροντος

Οι γεωγραφικές θέσεις τῶν σημείων πού μελετήθηκαν παρουσιάζονται στόν παρακάτω πίνακα:

a/a	Θέση	Νομός	Έπαρχία	Κοινότητα	Βόρειο Πλάτος ($^{\circ}$)	Ανατολικό Μήκος ($^{\circ}$)
1	1	Δωδεκανήσου	Ρόδου	Κατταβίας	$35^{\circ} 56' 00''$	$27^{\circ} 47' 00''$
2	3	Δωδεκανήσου	Ρόδου	Καλάθου	$36^{\circ} 09' 30''$	$28^{\circ} 03' 30''$
3	4	Δωδεκανήσου	Ρόδου	Κατταβίας	$35^{\circ} 57' 00''$	$27^{\circ} 53' 00''$
4	9	Ηρακλείου	Πεδιάδος	Μοχοῦ	$35^{\circ} 10' 20''$	$25^{\circ} 19' 30''$
5	10	Ηρακλείου	Πεδιάδος	Ζωφόρων	$35^{\circ} 12' 30''$	$25^{\circ} 17' 20''$
6	14	Ηρακλείου	Πεδιάδος	Γουβῶν	$35^{\circ} 18' 20''$	$25^{\circ} 17' 40''$
7	16	Ηρακλείου	Μαλεβιζ.	Τυλίσου	$35^{\circ} 19' 30''$	$25^{\circ} 02' 00''$
8	25	Χανίων	Σελίνου	Βάθης	$35^{\circ} 20' 30''$	$23^{\circ} 33' 10''$
9	26	Χανίων	Σφακίων	Σφακίων	$35^{\circ} 12' 00''$	$24^{\circ} 10' 40''$
10	27	Χανίων	Σφακίων	Σκαλωτῆς	$35^{\circ} 11' 40''$	$24^{\circ} 15' 10''$

Οι θέσεις αύτές σημειώνονται στό Σχ. 2.

Γιά τίς θέσεις ένδιαφέροντος παρέχονται παρακάτω συγκριτικά στοιχεῖα άπό άποψεως παραμέτρων της σεισμικής κινήσεως του έδαφους, γεωλογικών στοιχείων καί

άνεμου.

3. Παράμετροι τής σεισμικής κινήσεως τοῦ έδαφους

- Γιά τόν ύπολογισμό τῶν διαφόρων παραμέτρων τής κινήσεως τοῦ έδαφους κατά τή διάρκεια τοῦ σεισμοῦ, χρησιμοποιήθηκε τό πρόγραμμα Algermissen et al (1974) μετά από τροποποιήσεις κατά Σολωμονίδη και Ταφλαμπά (1980) ώς πρός τόν τρόπο διανομῆς τής σεισμικῆς δραστηριότητας τῶν σεισμικῶν πηγῶν, και τό κατάλληλο βάθος τής έστιας.

Η βασική ύπόθεση στήν δποία στηρίζεται ή μεθοδολογία άναλύσεως σεισμικῶν γεγονότων εἶναι ότι προκαθορίζονται σάν πιθανές μελλοντικές σεισμικές πηγές οι περιοχές πού έχουν γνωστή σεισμικότητα άπ' τό παρελθόν, μέ τήν συνεκτίμηση τῶν διατιθέμενων γεωλογικῶν ένδεξεων πού ύπαινησσονται γεωλογικά πρόσφατη, μέσα στά τελευταῖα 100.000 χρόνια, σεισμική δραστηριότητα. Η μορφή τῶν περιοχῶν σεισμικῶν πηγῶν μπορεῖ νά προσεγγιστεῖ μέ διάφορους τρόπους:

- Σάν μιά περιοχή μεταξύ διαφορετικών κύκλων πού περιβάλλει τήν τοποθεσία τής δποίας ζητάμε νά έκτιμησουμε τά σεισμικά γεγονότα.
- Σάν μιά σειρά σεισμικῶν έστιων κατά μῆκος ένός ρήγματος

Στόν πίνακα 1 παρουσιάζονται οι σεισμικές έστιες πού λήφθηκαν ύπόψη και οι δποίες συμπεριλαμβάνονται μεταξύ $34^{\circ} \div 37^{\circ}$ βόρειο πλάτος και $22^{\circ}.8 \div 28^{\circ}$ άνατολικό μῆκος. Τά στοιχεῖα αυτά δόθηκαν άπ' τόν καθηγητή και Δ/ντή τοῦ Γεωδυναμικοῦ Ινστιτούτου Αθηνῶν Δρ. Κ.Ι. Δρακόπουλο. Στούς ύπολογισμούς μπήκαν μόνον θέσεις έστιες ηταν μέσα σέ μία άκτινα 200 km γύρω άπό κάθε θέση ένδιαφέροντος.

3.1. Έκτίμηση τής σεισμικῆς δραστηριότητας σέ κάθε περιοχή σεισμικῶν πηγῶν

Αύτή άπαιτεῖ:

- Τόν καθορισμό γιά κάθε περιοχή σεισμικῶν πηγῶν μιᾶς σχέσεως τής μορφῆς:

$$\log N = a - bM \quad (1)$$

ὅπου:

Ν εἶναι δ ἀριθμός τῶν σεισμῶν σέ μία χρονική μονάδα πού έχουν μένεθος μεγαλύτερο τοῦ μεγέθους M τής κλίμακας Richter και a, b εἶναι σταθερές

- Τήν προεκτίμηση τοῦ μεγαλύτερου σεισμικοῦ μεγέθους πού περιμένουμε νά έμφανιστεῖ σέ κάθε περιοχή σεισμικῶν πηγῶν

Οι παράμετροι a και b περιγράφουν τίς συνθήκες στήν περιοχή τής σεισμικῆς έστιας και προσεγγίζονται βάσει τῶν σεισμικῶν δεδομένων τής περιοχῆς, δηλ. τῶν παρατηρηθέντων σεισμῶν σέ κάθε διάστημα σεισμικῶν μεγεθῶν

για μιά χρονική μονάδα, μέ τήν μέθοδο τής καμπύλης έλαχίστων τετραγώνων.
Η σχέση (1) μᾶς λέει ότι δν $N = 1$ τότε $a - bM^* = 0$ δημο $M^* = a/b$, δηδότε σει-
σμοί μεγέθους ζου ή μεγαλύτερου τοῦ M^* συμβαίνουν κατά μέσο δρό μία
φορά κατά τήν χρονική μονάδα σήν δημοία αναφερόμαστε.

Εάν χαρακτηρίσουμε μέ λ τήν συχνότητα έμφανίσεως τῶν σεισμῶν μιᾶς πε-
ριοχῆς σεισμικῶν μεγεθῶν γιά μιά δεδομένη χρονική μονάδα, τότε ή πι-
θανότητα νά έχουμε ένα γεγονός π σεισμῶν τής διντέρω περιοχῆς σεισμι-
κῶν μεγεθῶν σέ χρόνο t , σύμφωνα μέ τούς περισσότερους μελετητές, άκο-
λουθεῖ τήν κατανομή Poisson:

$$p(n, \lambda t) = \frac{e^{-\lambda t} (\lambda t)^n}{n!} \quad (2)$$

Έφ' δον τά δεδομένα μας είναι έπαρκη, μποροῦμε νά βροῦμε τά διάφορα λ
άπο τόν τύπο:

$$\log N = a - bN \quad (3)$$

3.2. Μοντέλα έξασθενίσεως τής έδαφικής κινήσεως

Τά μοντέλα άποσβέσεως συσχετίζουν τίς άλλαγές τῶν τιμῶν τῶν παραμέτρων
τής σεισμικής κινήσεως τοῦ έδαφους μέ τό μέγεθος τοῦ σεισμοῦ καί τήν
ύποκεντρική άπόσταση τής έξεταζόμενης θέσεως. Οι προσεγγίσεις τῶν μο-
ντέλων άποσβέσεως είναι τής μορφῆς:

$$y = b_1 \cdot e^{b_2 M} (f(R))^{-b_3} \quad (4)$$

όπου:

γ μπορεῖ νά είναι ή έπιτάχυνση ή ή ταχύτητα ή ή μετατόπιση στό
μητρικό πέτρωμα,

b_1, b_2, b_3 είναι σταθερές πού καθορίζονται βάσει τῶν ύπαρχοντων
στοιχείων άνάλογα μέ τό θεωρούμενο y .

Η συνάρτηση $f(R)$ τής ύποκεντρικής άποστάσεως έχει θεωρηθεῖ έτσι
ώστε νά προσαρμόζει τίς τιμές τοῦ y γιά μικρές ύποκεντρικές άποστάσεις
στά ύπάρχοντα στοιχεῖα.

Γιά τήν ύπόψη μελέτη καί γιά τόν ύπολογισμό τής μέγιστης έπιταχύνσεως
ώς πρός τό μέγεθος τοῦ σεισμοῦ M καί τήν άπόσταση, λήφθηκαν οι καμπύλες
πού προτάθηκαν άπ' τούς Schnabel καί Seed (1971) καί οι δησίες παρου-
σιάζονται στό Σχ. 3.

Μέ τόν δρό έξασθένηση τῶν σεισμικῶν κυμάτων νοοῦμε καί τήν άπορρόφηση
τῶν ύψηλῶν συχνοτήτων δσο αύξανει ή άπόσταση. Χαρακτηριστική σχέση με-
ταξύ άποστάσεως, μεγέθους M καί δεσπόζουσας περιόδου τοῦ σεισμικοῦ κρα-

δασμοῦ παρέχεται στό Σχ. 4 κατά Seed, Idriss καὶ Kiefer (1968).

3.3. Στατιστική τῶν παραμέτρων πού σχετίζονται μὲ τὴν ἀνάλυση τῶν σεισμικῶν γεγονότων

Γιά τὴν προσέγγιση τῶν παραμέτρων τῆς ἀναμενόμενης σεισμικῆς δραστηριότητας θεωροῦμε ἀκραῖες κατανομές. Οἱ ἀκραῖες κατανομές ἐφαρμόζονται γιά τὴν μελέτη τῆς κατανομῆς τῶν ἀκραίων τιμῶν δηλ. ἐτήσιων μέγιστων καὶ ἐλάχιστων. Γιά τὸ μέγιστο ἐτήσιο μέγεθος σεισμοῦ χρησιμοποιοῦμε μία ἀκραία κατανομή Gumbell τύπου I:

$$F(x) = \exp(-e^{-\alpha(x-u)}) \quad (5)$$

$\alpha > 0, \quad -\infty < x < \infty \quad -\infty < u < \infty$

Ἡ ἀκραία κατανομή τῶν μεγεθῶν τοῦ σεισμοῦ προσεγγίζεται μὲ τὸ μοντέλο Poisson:

$$p(k) = \frac{e^{-\lambda} \cdot \lambda^k}{k!} \quad (2')$$

τῆς σχέσεως τοῦ Richter ὑπό τὴν μορφή:

$$F_M(m) = p(M < m) = 1 - e^{\beta m} \quad (6)$$

καὶ βάσει τοῦ γεγονότος ὅτι γιά μέγεθος m ἡ ἀκραία κατανομή $G_M(m)$ δενει τὴν ἶδια πιθανότητα μὲ τὴν πιθανότητα νά ἔχουμε δλους τούς σεισμούς τοῦ ἔτους μικρότερους ἢ ἶσους μέ m .

$$G_M(m) = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{e^{-\lambda} \cdot \lambda^k}{k!} (F_M(m))^k = \exp(-\lambda e^{-\beta m}) \quad (7)$$

Ἄν ἔχουμε ἐπαρκεῖς μετρήσεις στὴν περιοχή μας γιά π χρόνια, μποροῦμε νά ἐκτιμήσουμε τά λ καὶ β ὡς ἔξῆς: Ἀπό τὸ δεῖγμα τῶν π χρόνων ἐπιλέγεται δ ἶσχυρότερος σεισμός κάθε ἔτους καὶ κατόπιν τοποθετοῦνται δλοι κατ' αὐξουσα τάξη μεγέθους ἀφοῦ προσδώσουμε σέ κάθε μέγιστο ἐτήσιο σεισμό μία πιθανότητα νά μήν ξεπεραστεῖ ἶση μέ $J/n+1$ ὅπου J ἡ σειρά τοῦ σεισμοῦ στὸν κατάλογο.

ΜΕΓΕΘΟΣ	ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ
m_1	$1/n+1$
m_2	$2/n+1$
\vdots	\vdots
m_n	$n/n+1$

ὅπου $m_1 < m_2 < \dots < m_n$

*Ἀπ' τὴν ἔξισωση:

$$\ln(-\ln G_M(m)) = \ln \lambda - \beta m \quad (8)$$

βάσει της μεθόδου της καμπύλης έλαχίστων τετραγώνων προσδιορίζονται τό $\ln \lambda$ και β . Οι σταθερές α και b της σχέσεως Richter και τά $\ln \lambda$ και β συνδέονται μέ τις σχέσεις:

$$a = \ln \lambda / \ln 10, \quad b = \beta / \ln 10 \quad (9)$$

Ετσι έχουμε:

$$\ln N = \ln \lambda - \beta m \quad (10)$$

Η μέση περίοδος έπαναφορᾶς γιά σεισμό μεγέθους μεγαλυτέρου τοῦ m σούται μέ:

$$T_m = 1/Nm = \exp(\beta m) / \lambda \quad (11)$$

Τό πιό πιθανό μέγιστο έτήσιο σεισμικό μέγεθος είναι $\bar{m} = \frac{\ln \lambda}{\beta}$, μέ περίοδο έπαναφορᾶς ένα έτος και πιθανότητα νά ξεπεραστεῖ στήν διάρκεια τοῦ έτους 63%.

Η πιθανότητα νά έχουμε τουλάχιστο ένα σεισμό μεγέθους μεγαλύτερου τοῦ m σέ D χρόνια είναι:

$$R_D(m) = 1 - \exp(-\lambda \cdot D e^{-\beta m}) \quad (12)$$

Γιά νά υπολογίσουμε τό μέγεθος σεισμοῦ πού έχει περίοδο έπαναφορᾶς Τ έτη χρησιμοποιοῦμε τόν τύπο τοῦ Curtis:

$$M_T = \frac{a}{b} + \frac{\log T}{b} \quad (13)$$

Γιά νά υπολογίσουμε τό μέγεθος σεισμοῦ πού έχει πιθανότητα p νά ξεπεραστεῖ σέ T έτη χρησιμοποιοῦμε τόν τύπο:

$$M_{pT} = \frac{d}{b} + \frac{\log T}{b} - \frac{\log(-\ln(1-p))}{b} \quad (14)$$

Γιά νά άναλύσουμε τήν κατανομή τῶν άκραίων τιμῶν τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς έδαφικῆς κινήσεως πρέπει νά χρησιμοποιήσουμε τά μοντέλα άποσβέσεως ή μεταδόσεως τῆς έδαφικῆς κινήσεως:

$$y = b_1 e^{b_2 M f(R)^{-\beta}} \quad (15)$$

Γιά καθωρισμένη θέση στό μητρικό πέτρωμα μόνον σεισμοί μεγαλύτεροι ένός μεγέθους M μποροῦν νά προκαλέσουν έδαφική κίνηση πού νά ξεπεράσει μιά τιμή y κάποιας παραμέτρου τῆς κινήσεως. Η πιθανότητα νά έχουμε σεισμό μεγέθους μεγαλύτερου τοῦ M άντιστοιχεῖ στήν πιθανότητα νά ξεπεραστεῖ σ' αὐτήν τήν θέση ή τιμή y . Γιά δεδομένη ύποκεντρική άπο-

σταση R έχουμε:

$$\begin{aligned} p(y/R) &= p(Y \leq y/R) = p(b_1 e^{-b_2 M} f(R)^{-b_3} \leq y) = \\ &= F_M\left(\frac{y}{b_3 f(R)}\right) 1/b_2 \end{aligned} \quad (16)$$

* Αν ύποθέσουμε ότι η συγκεκριμένη παράμετρος είναι η μέγιστη έπιταχυνση και ān τήν συμβολίζουμε μέ α ή A, τότε:

$$F(a) = P(A \leq a, M \geq M_{min}) \quad (17)$$

είναι η πιθανότητα ότι μιά παρατηρηθεῖσα έπιταχυνση A θά είναι μικρότερη ή ίση της τιμής a, δοθέντος σεισμού μέ γεγεθος μεγαλύτερο από κάποιο έλάχιστο M_{min} . Ο ύπολογισμός γιά κάθε τιμή τοῦ a γίνεται ως έξης:

$$F(a) = \frac{\text{άριθμός άναμενόμενων συμβάντων μέ } A \leq a \text{ και } M \geq M_{min}}{\text{συνολικός άριθμός άναμενόμενων συμβάντων μέ } M \geq M_{min}} \quad (18)$$

* Η μέση περίοδος έπαναφορᾶς σέ άριθμό γεγονότων καθορίζεται ως έξης:

$$R(a) = 1/(1 - F(a)) \quad (19)$$

όπου:

$R(a)$ είναι ο μέσος άριθμός γεγονότων πού πρέπει νά συμβοῦν γιά νά έχουμε μιά έπιταχυνση μεγαλύτερη τοῦ a.

* Η περίοδος έπαναφορᾶς σέ χρόνια δίνεται άπ' τόν τύπο:

$$R_y(a) = \frac{R(a)}{\text{άναμενόμενος άριθμός συμβάντων άνα χρόνο μέ } M \geq M_{min}} \quad (20)$$

* Ας ύποθέσουμε ότι έχουμε N άνεξάρτητα γεγονότα μέ άντιστοιχες έπιταχύνσεις A_i . * Η συνάρτηση πυκνότητας πιθανότητας τής μέγιστης άπό τήν δμάδα τῶν N έπιταχύνσεων δίδεται άπ' τήν σχέση:

$$\begin{aligned} F_{max}(a) &= P(\text{ή μεγαλύτερη από τίς N έπιταχύνσεις νά είναι} \\ &\quad \text{μικρότερη ή ίση τής a}) \\ &= P(\text{κάθε μία άπό τίς N έπιταχύνσεις νά είναι μικρότερη ή ίση τής a}) \\ &= P[A_1 \leq a] | A_2 \leq a] | \dots | A_n \leq a] \\ &= F(a)^N \end{aligned} \quad (21)$$

* Αν τό ίδιο τό N είναι τυχαία μεταβλητή:

$$\begin{aligned} F_{max}(a) &= F(a)^0 p(N=0) + F(a)^1 p(N=1) + \dots + F(a)^J p(N=J) + \dots \\ &= \sum_{J=0}^{\infty} F(a)^J p(N=J) \end{aligned} \quad (22)$$

* Αν τό Ν άκολουθεῖ τήν κατανομή Poisson μέ μέση τιμή λ · t:

$$F_{\max}(\alpha) = \sum_{J=0}^{\infty} F(\alpha)^J \frac{(\lambda t)^J e^{-\lambda t}}{J} = e^{-\lambda t} e^{\lambda t F(\alpha)} \\ = e^{-\lambda t} (1 - F(\alpha)) \quad (22)$$

όπου:

$$\lambda t (1 - F(\alpha)) = t / R_y(\alpha) \quad (22 \alpha)$$

δύοτε:

$$F_{\max}(\alpha) = e^{-t / R_y(\alpha)} \quad (22 b)$$

* Αν δέ $t = R_y(\alpha)$ τότε $F_{\max}(\alpha) = e^{-1} = 0.37$

Αύτό σημαίνει ότι, χρησιμοποιώντας τήν ύπόθεση ότι τό Ν άκολουθεῖ τήν κατανομή Poisson, ή έπιτάχυνση μέ περίοδο έπαναφορᾶς τά t χρόνια, έχει πιθανότητα:

$$1 - F_{\max}(\alpha) = 1 - 0.37 = 0.63 \text{ ή } 63\% \quad (23)$$

νά ξεπεραστεῖ στά t χρόνια.

* Η έκφραση τῆς άκραίας κατανομῆς μπορεῖ νά γραφτεῖ έτσι ώστε νά δίνει τή σχέση μεταξύ τῆς πιθανότητας μή ύπερβάσεως καί τῆς άντιστοιχης περιόδου έπαναφορᾶς:

$$-\ln F_{\max}(\alpha) = t / R_y(\alpha) \quad (24)$$

Παραδείγματος χάριν: * Αν στά 25 χρόνια ή έπιτάχυνση 0,15 g έχει πιθανότητα 70% νά μήν ξεπεραστεῖ, τότε

$$\ln(0.70) = -25 / R_y(\alpha) \quad (24 a)$$

καί

$$R_y(\alpha) = -25 / \ln(0.70) = 70 \text{ χρόνια} \quad (24 b)$$

* Ετσι μποροῦμε νά πούμε ότι ή έπιτάχυνση 0,15 g έχει περίοδο έπαναφορᾶς 70 χρόνια.

* Η περίοδος έπαναφορᾶς είναι μιά πολύ σημαντική παράμετρος γιά τήν άντισεισμική μελέτη μιᾶς κατασκευῆς. Η συμπεριφορά τῆς κατασκευῆς σέ σεισμό δέν έξαρτάται μόνο άπό τό μέγεθος τῶν παραμέτρων τῆς έδαφικῆς κινήσεως πού θά τήν καταπονήσει άλλα καί άπό τήν προϊστορία της σέ σεισμικές φορτίσεις. Ετσι, ή σεισμική άντοχή τῆς κατασκευῆς βρίσκεται σέ άμεση σχέση μέ τόν άριθμό τῶν σεισμικῶν φορτίσεων στίς διαίρεις οποῖες ίποβληθηκε κατά τήν διάρκεια τῆς ζωῆς της. Επο-

μένως σέ δτι άφορά μια άντισεισμική μελέτη δέν μᾶς ένδιαφέρει μόνον ή τιμή της έδαφικής κινήσεως άλλα καί ή περίοδος έπαναφορᾶς της ώστε νά μποροῦμε νά υπολογίσουμε πόσες φορές είναι πιθανόν νά πληγεῖ ή κατασκευή άπό κάποια τιμή της έδαφικής κινήσεως κατά τήν διάρκεια της ζωῆς της.

3.4. Αποτελέσματα

* Η παραπάνω θεωρία έφαρμόστηκε ένσυνδυασμῷ μέ τό πρόγραμμα Algemissen et al (1974), όπως άναφέρθηκε στήν άρχή τοῦ κεφαλαίου 3.

Σάν σεισμικά γεγονότα τοῦ παρελθόντος θεωρήθηκαν δλοι οἱ σεισμοὶ μεγέθους μεγαλύτερου τῶν 4.0 βαθμῶν της κλίμακας Richter πού ἔγιναν ἀπ' τό 1900 ἕως τό 1979 πού περικλείεται μεταξύ $34^{\circ} \div 37^{\circ}$ βόρειο πλάτος καί $22,8^{\circ} \div 28^{\circ}$ ἀνατολικό μῆκος.

* Η εύρυτερη αὐτή ζώνη καλύφτηκε ἀπό κάνναβο πού εἶχε ἀπόσταση μεταξύ τῶν κόμβων του κατά τήν διεύθυνση X καί Y ένα δέκατο της μοίρας. Τό πρόγραμμα έξετάζει ἀν ένα δρθιογώνιο τοῦ καννάβου είναι περιοχή σεισμικῶν πηγῶν ή δχι. * Άν συμβαίνει κάτι τέτοιο τό πρόγραμμα βρίσκεται γιά τήν περιοχή αὐτή τόν ἀριθμό τῶν σεισμῶν πού ἀντιστοιχεῖ σέ κάθε περιοχή σεισμικῶν μεγέθῶν γιά τό χρονικό διάστημα 1900 - 1979. Στή συνέχεια, διαιρώντας τόν ἀριθμό τῶν συμβάντων μέ τόν ἀριθμό τῶν ἐτῶν, βρίσκεται τήν μέση σεισμική δραστηριότητα της περιοχῆς ἀνά ἔτος.

Μέ τήν βοήθεια τοῦ προγράμματος ἔγινε ύπολογισμός στίς 10 θέσεις ένδιαφέροντος πού ή κάθε μία βρίσκεται στό κέντρο ένός ἀπ' τά δρθιογώνια τοῦ καννάβου πού καλύπτουν τήν έξεταζόμενη περιοχή, τῶν παρακάτω παραμέτρων της κινήσεως τοῦ έδαφους:

- τῶν ἐπιταχύνσεων μέ πιθανότητα μή ύπερβάσεως 70% σέ 25,50,100 καί 200 χρόνια καί
- τῶν συχνοτήτων τῶν σεισμικῶν δονήσεων μέ πιθανότητα μή ύπερβάσεως 70% σέ 25,50,100 καί 200 χρόνια

* Ολες οι παραπάνω τιμές ύπολογίστηκαν γιά τό μητρικό πέτρωμα. Γιά τόν ύπολογισμό τῶν τιμῶν τῶν παραμέτρων της έδαφικής κινήσεως, τό πρόγραμμα κάνει γραμμική παρεμβολή ἀνάμεσα σέ τιμές πού ἀντιστοιχοῦν σέ καθορισμένες ύποκεντρικές ἀποστάσεις καί σεισμικά μεγέθη. Στή συνέχεια ύπολογίζεται σέ κάθε έξεταζόμενη θέση, δ ἀριθμός τῶν γεγονότων τόν διποίον συνεισφέρει κάθε περιοχή σεισμικῶν πηγῶν στά διάφορα διαστήματα τιμῶν της έκαστοτε έξεταζόμενης έδαφικής παραμέτρου. Τέλος, ύπολογίζεται ή πιθανότητα μή ύπερβάσεως γιά διάφορες τιμές της έδαφικής παρα-

μέτρου καί γιά τίς χρονικές περιόδους τῶν 25,50,100 καί 200 χρόνων.

Τό πρόγραμμα προσαρμόζει στίς άνωτέρω τιμές μιά καμπύλη έλαχιστων τετραγώνων β' βαθμοῦ καί υπολογίζει τήν τιμή πού' ἀντιστοιχεῖ στήν έκάστοτε ζητούμενη πιθανότητα μή υπερβάσεως.

Σάν μοντέλο άποσβέσεως τής έπιταχύνσεως χρησιμοποιήθηκαν οι καμπύλες τῶν Seed, Idriss καί Kiefer (1968) τοῦ Σχ. 4 γιά έστιακό βάθος μικρότερο τῶν 18 χιλιομέτρων. Γιά τίς ταχύτητες χρησιμοποιήθηκαν οι καμπύλες άποσβέσεως ταχυτήτων τής έρευνας τής Unesco γιά τήν άναλυση σεισμικῶν γεγονότων τής Βαλκανικῆς Περιοχῆς, (βλ. Algermissen et al., (1974)).

Τά άποτελέσματα τής έφαρμογῆς τοῦ προγράμματος γιά τίς 10 θέσεις ένδιαφέροντος καί γιά πιθανότητα μή υπερβάσεως 70% παρουσιάζονται στόν παρακάτω πίνακα:

Θέση	Περίοδος έπαναφορᾶς (χρόνια)	Μέγιστη έπιτάχυνση cm s^{-2}	Δεσπόζουσα συχνότητα κραδασμοῦ (s^{-1})	Δεσπόζουσα περίοδος κραδασμοῦ (s)
1	25	61	24,4	0,26
	50	63	25,3	0,24
	100	63	25,7	0,24
	200	63	25,8	0,24
3	25	53	22,8	0,28
	50	60	23,2	0,27
	100	76	23,3	0,27
	200	101	23,4	0,27
4	25	64	24,4	0,26
	50	69	25,3	0,25
	100	78	25,7	0,24
	200	83	25,8	0,24
9	25	44	22,1	0,28
	50	52	22,4	0,28
	100	63	22,6	0,28
	200	69	22,7	0,28
10	25	54	22,1	0,28
	50	56	22,4	0,28
	100	57	22,6	0,28
	200	58	22,7	0,28

14	25	40	21,7	0,29
	50	43	21,9	0,29
	100	49	21,9	0,29
	200	55	22,0	0,29
16	25	40	22,8	0,28
	50	48	23,2	0,27
	100	58	23,4	0,27
	200	63	23,5	0,27
25	25	75	26,8	0,23
	50	81	26,9	0,23
	100	92	26,9	0,23
	200	101	27,0	0,23
26	25	59	25,5	0,25
	50	61	25,8	0,25
	100	63	25,9	0,24
	200	63	25,9	0,24
27	25	54	25,8	0,24
	50	58	26,0	0,24
	100	66	26,1	0,24
	200	71	26,1	0,24

4. Γεωλογικά στοιχεῖα

Γιά τίς θέσεις ένδιαφέροντος συντάχθηκε απ' τόν Δρ.κ. Β. Ανδρονόπουλο, Δ/ντή Τεχνικής Γεωλογίας τοῦ ΙΓΜΕ, ή γεωλογική έκθεση πού άκολουθεῖ.

4.1. Περιοχή Κατταβίας Ρόδου

Θέση No 1

4.1.1 Μορφολογία

Η εύρυτερη περιοχή είναι χαμηλή, έπιπεδη, μέ άσήμαντες έδαφικές έξαρσεις.

4.1.2 Γεωλογική δομή

Ολόκληρη ή περιοχή καλύπτεται από άλλουβιακές προσχώσεις, στίς δ-ποίες έπικρατεῖ ή άργιλική φάση.

Κάτω απ' τίς προσχώσεις, άνευρίσκονται εύθρυπτοι, χερσαῖοι, άσβεστιτικοί σχηματισμοί, πλειστοκαϊνικής ήλικίας, πού έπικεινται τῶν σχηματισμῶν τοῦ φλύσχου (ψαμμίτες καί άργιλικοί σχιστόλιθοι). Τό

πάχος τῶν ἀλλουβιακῶν προσχώσεων καὶ τῶν χερσαίων ἀσβεστικῶν σχηματισμῶν, πού ἐπίκεινται τοῦ γεωλογικοῦ ὑποβάθρου τοῦ φλύσχου, δέν μπορεῖ νά ἐκτιμηθεῖ.

4.1.3 Γεωτεχνικές παρατηρήσεις

Ἐνδεχόμενη ἐπιλογή θέσεων στήν περιοχή τῶν ἀλλουβιακῶν προσχώσεων Κατταβιᾶ, προϋποθέτει τή διερεύνηση τῶν φυσικῶν καὶ μηχανικῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἔδαφικοῦ σχηματισμοῦ μέχρις ἵκανοῦ βάθους.

4.2. Περιοχή Ἀνατολικῶς Κατταβίας Ρόδου

Θέση No 4

4.2.1 Μορφολογία - Γεωλογική δομή

Σέ ἀπόσταση περίπου 5 χιλιομέτρων ἀπό τό χωριό Κατταβία συναντῶνται οἱ ἔδιες γενικά γεωλογικές συνθῆκες. Ἀλλουβιακές προσχώσεις, πού καλύπτουν στενή σχετικά ζώνη, ἐπίκεινται ποταμίων σχηματισμῶν κροκαλοπαγῶν, ἀμμοχαλίκων μέ ἐνστρώσεις μαργάν (Νεογενές), καθώς καὶ σχηματισμῶν φλύσχη.

Ἀναλόγως τῆς θέσεως, συνεπῶς, πού θά ἐπιλεγεῖ, οἱ τοπικές γεωλογικές συνθῆκες διαφοροποιοῦνται ως πρός τή λιθολογική σύσταση (ἀλλουβιακές προσχώσεις, ἀδρομερεῖς ἀποθέσεις, μάργες, φλύσχη) καὶ συνεπῶς καὶ ως πρός τήν συμπεριφορά τους. Εἶναι προφανές ὅτι οἱ ψαμμίτες, οἱ ἀδρομερεῖς σχηματισμοί καὶ οἱ μάργες πλεονεκτοῦν ἐναντι τῶν ἄλλων σχηματισμῶν (προσχώσεων, ἰλυολίθων τοῦ φλύσχου).

4.3. Περιοχή Μοχοῦ, Ἡρακλείου Κρήτης

Θέση No 9

4.3.1 Μορφολογία

Ἡ περιοχή δυτικά τοῦ χωρίου Μοχός εἶναι λοφώδης, μέ ἥπιο γενικά ἀνάγλυφο.

4.3.2 Γεωλογική δομή

Τό γεωλογικό ὑπόβαθρο τῆς εύρυτερης περιοχῆς συγκροτεῖται ἀπό ἀσβεστόλιθους μέ ἐνστρώσεις δολομιτῶν καὶ κονδύλους πυριτολίθων. Πρόκειται περὶ σχηματισμοῦ μεγάλου πάχους, συνεκτικοῦ, πολλές φορές συμπαγοῦς. Τά στρώματα διελαύνονται ἀπό δίκτυο διακλάσεων καὶ διαρρήξεων κυμαινομένης κατά θέσεις πυκνότητος.

Ἐπιφανειακά οἱ ἀσβεστόλιθοι στά πρανή καλύπτονται τοπικά ἀπό κορήματα μικροῦ γενικά πάχους, ἐνῶ στίς χαμηλές ἐπίπεδες περιοχές σχηματίζεται κάλυμμα λεπτομερῶν ὄλικῶν, ἀργιλικῆς κυρίως συστάσεως, μεγίστου πάχους τῆς τάξεως τῶν μερικῶν μέτρων.

4.3.3 Γεωτεχνικές παρατηρήσεις

Τά άσβεστολιθικά στρώματα δέν παρουσιάζουν άσφαλως κανένα πρόβλημα από πλευρᾶς θεμελιώσεως, δεδομένου ότι έχουν πολύ ίκανο ποιητικές μηχανικές άντοχές. Εάν ή θέση πού έπιλεγεί παρουσιάζει κάλυμμα κορημάτων ή λεπτομερῶν άργιλικῶν ύλικῶν θά πρέπει ή θεμελίωση τοῦ έργου νά γίνει στό ύγιες συνεκτικό έδαφος.

4.4. Περιοχή Ζωφόρων, Ἡρακλείου Κρήτης

Θέση No 10

4.4.1 Μορφολογία

Περιοχή (Ν τοῦ χωριοῦ Ἀπόστολοι) μέ ήπιο άνάγλυφο, χαμηλή λοφώδης.

4.4.2 Γεωλογική δομή

Η εύρυτερη περιοχή καλύπτεται από Ιζήματα τοῦ φλύσχη (κυρίως ψαμμίτες καὶ ίλυδλιθοι) πού άναπτύσσονται σέ στενή ζώνη μέ αξονα Α-Δ κατά μῆκος τῆς δύο πρός Καστέλι-Νοτιώτερα τῆς δύο έμφανίζονται άσβεστόλιθοι (ὅπως τῶν θέσεων No 9 καὶ 14) σέ μικρές έμφανίσεις, ἐνῶ δλόκληρη ή χαμηλή περιοχή καλύπτεται από άλλουβιακές προσχώσεις.

4.4.3 Γεωτεχνικές παρατηρήσεις

Απ' τά άνωτέρω προκύπτει ότι άναλόγως τῆς θέσεως πού θά έπιλεγεῖ θά έξαρτηθεῖ έάν θά υπάρξουν προβλήματα γιά τή θεμελίωση τοῦ έργου. Συγκεκριμένα, ή άσβεστολιθική περιοχή άσφαλως πλεονεκτεῖ από πλευρᾶς σταθερότητας, ἐνῶ στήν περιοχή τοῦ φλύσχου (κατά μῆκος τῆς δύο) καὶ τῶν προσχώσεων εἶναι δυνατόν νά έμφανισθοῦν προβλήματα θεμελιώσεως άναλόγως τῶν τοπικῶν συνθηκῶν τῆς θέσεως πού θά έπιλεγεῖ. Πιθανολογεῖται πάντως ότι τά έδαφικά προβλήματα δέν θά εἶναι σοβαρά, σέ έκταση πού νά έπιβαρύνουν υπερβολικά τή δαπάνη τοῦ έργου.

4.5. Περιοχή Γουβῶν, Ἡρακλείου Κρήτης

Θέση No 14

4.5.1 Μορφολογία

Η περιοχή (ΝΑ τοῦ χωριοῦ Γουρναί) εἶναι χαμηλή, λοφώδης μέ μικρή ἔως έλαχιστη κλίση πρανῶν.

4.5.2 Γεωλογική δομή

Δύο κύριοι σχηματισμοί καλύπτουν τήν εύρυτερη περιοχή:

- Οι άσβεστόλιθοι, παρόμοιοι μέ τούς άναφερόμενους στήν παρ.4.3.2, οι δποῖοι καλύπτουν γενικῶς τό νότιο τμῆμα τῆς περιοχῆς καί
- Νεογενή Ιζήματα άποτελούμενα κυρίως άπό άσβεστολίθους συνήθως μαργαλούς, πού έναλλάσσονται μέ φυλλώδεις ή σχιστοφυεῖς μάργες. Τά Ιζήματα αύτά άναπτύσσονται στό βόρειο τμῆμα τῆς περιοχῆς, μέχρι περίπου τοῦ θύρου τῆς δοῦ καί τό πρός Ν δρι τους μέ τούς άσβεστόλιθους διέρχεται σέ άπόσταση περίπου 1 χλμ. νοτίως τῆς δοῦ.

4.5.3 Γεωτεχνικές παρατηρήσεις

Άμφότεροι οι γεωλογικοί σχηματισμοί (άσβεστόλιθοι καί μάργες) παρουσίαζουν κατ'άρχην Ικανοποιητικά χαρακτηριστικά άπό πλευρᾶς μηχανικῶν άντοχῶν, ίδιαίτερα τά άσβεστολιθικά στρώματα (μεσοζωϊκά ή νεογενή). Στήν περίπτωση πού ή θέση πού θά έπιλεγεῖ άποτελεῖται κατά μέγιστο ποσοστό άπό μάργες, είναι δυνατόν νά ύπαρξουν προβλήματα άπό πλευρᾶς συμπιεστότητας τοῦ ζδαφικοῦ ύλικοῦ θεμελιώσεως.

4.6. Περιοχή Ανωπόλεως, Ήρακλείου Κρήτης

Θέση Νο 15 (δέν έχει γίνει άνάλυση τῆς σεισμικῆς έπικινδυνότητας)

4.6.1 Μορφολογία

Η περιοχή (ΝΔ τοῦ χωριοῦ Γουρναί) είναι δμαλή λοφώδης, μέ πρανή πού κατέρχονται πρός τή θάλασσα μέ ήπια κλίση.

4.6.2 Γεωλογική δομή

Η εύρυτερη περιοχή καλύπτεται άπό άσβεστολιθικά στρώματα, παρόμοια τῶν παρ. 4.5.2, 4.3.2. Στό βόρειο τμῆμα, οι χαμηλές περιοχές μέχρι τῆς θαλάσσης καλύπτονται άπό άλλουβιακές προσχώσεις πού τό πάχος τους αύξανει πρός Β. Η σύσταση τῶν προσχώσεων ποικίλλει κατά θέσεις, κυρίως ομώς είναι άργιλική.

4.6.3 Γεωτεχνικές παρατηρήσεις

Είναι προφανές ότι στήν περίπτωση πού ή θέση πού θά έπιλεγεῖ έντοπίζεται σέ άλλουβιακές προσχώσεις μεγάλου πάχους, είναι δυνατόν νά έμφανιστούν προβλήματα θεμελιώσεως, πού θά πρέπει νά διερευνηθοῦν.

Αντίθετα, στίς θέσεις πού καλύπτονται άπό άσβεστολίθους έξασφαλίζονται έξαρχης συνθήκες εύσταθείας γιά τή θεμελιώση τοῦ ξργου.

4.7. Περιοχή Βάθης, Χανίων Κρήτης.

Θέση Νο 25

4.7.1 Μορφολογία

Η εύρυτερη περιοχή παρουσιάζει δμαλή καί έπιπεδη μορφολογία μέχρι

τῆς θαλάσσης πρός τά δυτικά.

4.7.2 Γεωλογική δομή

Τό γεωλογικό ύπόβαθρο τῆς περιοχῆς ἀποτελεῖται ἀπό πετρώματα τῆς σειρᾶς φυλλιτῶν-χαλαζιτῶν πού περιέχουν κατά θέσεις γύψο σέ κοιτάσματα ποικίλων διαστάσεων. Τά πετρώματα τῆς σειρᾶς αὐτῆς καλύπτονται ἐπιφανειακά ἀπό σχηματισμούς τοῦ Πλειστοκαίνου-Ολοκαίνου πού παρουσιάζουν μεγάλη ἔξαπλωση σέ δλόκληρη τήν παράκτια περιοχή βορείως καὶ νοτίως τοῦ ὄρμου Στομίου.

Οἱ νεώτεροι αὐτοί σχηματισμοί, πού ἐνδιαφέρουν τό ὑπό μελέτη ἔργο, διότι θά ἀποτελέσουν ἐνδεχομένως τό ἔδαφος θεμελιώσεως, περιλαμβάνουν:

- Ποτάμιες ἀναβαθμίδες ἀπό ἄργιλο καὶ ἄμμο μέ κυμαινόμενο ποσοστό ψηφίδων καὶ κροκαλῶν ἀσβεστολιθικῆς κυρίως συστάσεως
- Κῶνοι καὶ ριπίδια κορημάτων
- Θαλάσσιες ἀναβαθμίδες στίς παράκτιες περιοχές πού ἀποτελοῦνται ἀπό συνεκτικά κροκαλοπαγῆ μικροῦ γενικά πάχους

4.7.3 Γεωτεχνικές παρατηρήσεις

Οἱ ἐπιφανειακοί σχηματισμοί τῆς περιοχῆς ἀποτελοῦνται ἀπό ύλικά μέ κυμαινόμενα κατά θέσεις ποσοστά λεπτομερῶν (ἄργιλικῶν) καὶ ἀδρομερῶν φάσεων (χονδροκόκκου ἄμμου, χαλίκων κλπ.). Αναμένονται γενικά νά ἔχουν ικανοποιητικές τιμές στά χαρακτηριστικά τῆς συμπιεστότητας, φερούσης ικανότητας κλπ. Οπωσδήποτε θά ἀπαιτηθεῖ ἡ ἐκτέλεση εἰδικῆς γεωτεχνικῆς μελέτης στήν περίπτωση ἐπιλογῆς τῆς θέσεως αὐτῆς, δεδομένου μάλιστα δτι πρέπει νά διερευνηθεῖ τό ἐνδεχόμενο τῆς παρουσίας γύψου σέ μικρό βάθος ὑπό τίς προσχώσεις.

4.8. Περιοχή Σφακίων, Χανίων Κρήτης

Θέση No 26

4.8.1 Μορφολογία - Γεωλογική δομή

Οἱ ίδιες γενικά συνθῆκες πού περιγράφηκαν προηγουμένως (θέση No 25) ίσχυουν καὶ στήν παράκτια περιοχή ἀνατολικά τῆς Χώρας Σφακίων. Μορφολογία δμαλή, γεωλογικό ύπόβαθρο φυλλιτικό, ἐπιφανειακοί σχηματισμοί ἀπό ἀναβαθμίδες (θαλάσσιες ἢ ποτάμιες), κορήματα καὶ τοπικά προσχώσεις ἄργιλικές - μέ διάφορα κατά θέσεις ποσοστά ἀμμολύος καὶ χαλίκων.

4.8.2 Γεωτεχνικές παρατηρήσεις

*Ισχύουν καὶ ἔδω οἱ παρατηρήσεις τῆς παρ. 4.7.3.

4.9. Συμπεράσματα

Απ' τά παραπάνω προκύπτει ότι στήν Κρήτη οι θέσεις ύπ' ἄρ: 9 καί 14 παρουσιάζουν άσφαλῶς εύνοϊκές γεωτεχνικές συνθῆκες γιά τή θεμελίωση τοῦ έργου, δεδομένου ότι δλόκληρη ή εύρυτερη περιοχή καλύπτεται από άσβεστολιθικά πετρώματα.

Οι θέσεις ύπ' ἄρ: 25 καί 26 έντοπίζονται αέ περιοχές άλλουσιακῶν προσχώσεων καί δέν εἶναι βέβαιο ότι δέν θά παρουσιάζουν γεωτεχνικά προβλήματα γιά τό ύπό μελέτη έργο, ἐνῶ στίς θέσεις ύπ' ἄρ: 10 καί 15 ή λιθολογική σύσταση διαφοροποιεῖται τοπικά καί έπομένως οι συνθῆκες θά έξαρτηθοῦν από τή θέση πού τελικά θά έπιλεγεῖ.

Εἶναι βέβαιο πάντως ότι δέν διαπιστώνονται έξ' ἀρχῆς δυσμενεῖς συνθῆκες σέ βαθμό πού νά άπαγορεύουν τήν προώθηση τῆς μελέτης στήν εύρυτερη περιοχή τῶν θέσεων 10 καί 15.

Στή Ρόδο οι γεωλογικές συνθῆκες καί στίς 3 θέσεις έμφανίζονται περίπου δμοιόμορφες καί χωρίς νά εἶναι ἐκ προσιμίου εύνοϊκές, δέν άποκλείουν καθόλου τήν έξασφάλιση τελικῶς εύσταθῶν συνθηκῶν.

5. Στοιχεῖα ἀνέμου

5.1. Γενικά

5.1.1 Τά ἀνεμολογικά στοιχεῖα πού ὑπάρχουν εἶναι πενιχρά μιά πού κανονικές παρατηρήσεις γίνονται σέ λίγους μόνον σταθμούς άλλά καί ἐκεῖ ἀποτελοῦνται από τρεῖς μόνον παρατηρήσεις κατά τήν διάρκεια τοῦ 24-ώρου.

5.1.2 Γενικά συγκριτικά στοιχεῖα

Έξετάζοντας τούς μέσους δρους ταχύτητας καί διευθύνσεως ἀνέμου (Tables 3b1 ἔως 3b5 στήν ἔκθεση Λάλα, Καραλή καί Νοταρίδου) τά ἀκόλουθα γίνονται ἀμέσως φανερά:

- 'Η Ρόδος παρουσιάζει τήν μεγαλύτερη μέση ταχύτητα καί ἀκολουθοῦν ἡ 'Ιεράπετρα, 'Ηράκλειο, Σητεία καί Χανιά
- 'Η αὐτή κατάταξη ἴσχυει καί ἀν ἔξετάσει κανείς μόνο τούς μῆνες θερμῆς περιόδου ('Απρίλιος-Σεπτέμβριος)
- 'Υπάρχει σαφής διαφοροποίηση ώς πρός τήν διεύθυνση. 'Η ἐπικρατοῦσα διεύθυνση στήν Ρόδο (Μαριτσά) εἶναι ἡ Δυτική ἐνῶ στήν Κρήτη γενικά ἐπικρατοῦν ἄνεμοι τοῦ βόρειου τομέα
- 'Η ἵδια περίπου ιεράρχηση πού παρουσιάστηκε γιά τήν μέση ταχύτητα ἴσχυει καί γιά τήν πιθανότητα έμφανίσεως σφοδρῶν ἀνέμων καί συνολικά γιά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους άλλά καί γιά τούς μῆνες τῆς θερ-

μῆς περιόδου πού δ σταθμός θά συλλέξη τό μεγαλύτερο ποσό ἐνεργείας.

5.1.3 Εἰδικά συγκριτικά στοιχεῖα

- Γιά τίς τέσσερεις τοποθεσίες τῆς Ρόδου, ή πιο ήρεμη εἶναι ή ύπ' αριθ. "3" ἀκολουθούμενη ἀπό τίς "2" καὶ "4" καὶ τέλος τῆς "1".
- Γιά τίς πέντε τοποθεσίες τῆς Κρήτης κατά σειρά νηνεμίας προηγήται ή (26) μετά ἀκολουθοῦν ή "27" ή "10", ή "9" καὶ τέλος ή "16".

6. Συμπεράσματα - Προτάσεις

Ἐπειδή οἱ τιμές τῶν σεισμικῶν παραμέτρων πού ὑπολογίστηκαν παραπάνω ἵσχυουν γιά τό βραχῶδες ὑπόβαθρο, θεωρεῖται ἀπαραίτητο νά γίνει, στήν ἐπόμενη φάση τῶν μελετῶν μία λεπτομεριεακή ἔδαφοτεχνική καὶ γεωλογική ἔρευνα τοῦ ἔδαφους τῶν περιοχῶν, τίς δοπίες τελικῶς θά ἐπιλέξει ή Ὑπηρεσία, ὥστε νά ὑπολογιστοῦν οἱ σεισμικές πάραμετροι στήν ἐπιφάνεια τοῦ ἔδαφους ὅπου θά θεμελιώθοῦν τά ἔργα.

"Οπως προκύπτει ἀπ' τά ἀποτελέσματα τῆς ἀναλύσεως τῆς σεισμικῆς ἐπικινδυνότητας πού παρουσιάστηκαν στίς σελ. 10 καὶ 11, οἱ σεισμικές παράμετροι στό βραχῶδες ὑπόβαθρο τῶν θέσεων ἐνδιαφέροντος καὶ γιά περίοδο ἐπαλήψεως τῶν σεισμῶν 25 χρόνια δέν διαφέρουν πάρα πολύ μεταξύ τους, ἐπί πλέον δέ οἱ ἀντίστοιχες τιμές εἶναι μικρές. Μεγάλη ἐπιυρροή στίς παραμέτρους αὐτές θά ἔχουν οἱ τοπικές ἔδαφικές συνθῆκες γιά τήν διαμόρφωση καὶ μεγαλύτερη διαφοροποίηση τῶν παραμέτρων τῆς κινήσεως.

Ἐπομένως ή τελική ἐπιλογή τῆς θέσεως πρέπει νά γίνει διπλασίη ποτε καὶ μέ αλλα κριτήρια πλήν ἀντῶν πού ἀποτέλεσαν τό ἀντικέίμενο τῆς παρούσας μελέτης.

Τά ἔργα πού θά κατασκευαστοῦν παρουσιάζουν δρισμένα δυναμικά χαρακτηριστικά τά δοπία, ὅπως εἶναι γνωστό, ἔξαρτιῶνται ἀπ' τίς γεωμετρικές τους διαστάσεις, τόν τρόπο στηρίζεως στό ἔδαφος καὶ τήν ποιότητα τοῦ ἔδαφους, τήν κατανομή τῆς μάζας τους καθύψος καὶ στήν δριζόντια ἔννοια, καὶ τά χρησιμοποιούμενα ὄλικά κατασκευῆς τους. Ἐπειδή εἶναι δύσκολο νά ὑπολογιστοῦν τά δυναμικά χαρακτηριστικά τῶν κατασκευῶν αὐτῶν στήν παρούσα φάση τῶν μελετῶν, παρουσιάζεται δι παρακάτω συγκριτικός πίνακας μέ χαρακτηριστικό σύμβολο τά γράμματα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, ξεκινώντας ἀπ' τό γράμμα Α γιά τή λιγότερο δυσμενή περίπτωση.

Πρέπει νά σημειωθεῖ ἐδῶ δτι οἱ σεισμικές παράμετροι πού λήφθηκαν ὑπόψη ἀντιστοιχοῦν σέ διάρκεια ζωῆς τῶν ἔργων ἵση πρός 25 χρόνια (περίοδος ἐπαναλήψεως σεισμῶν).

Συσχέτηση θέσεων γιά πιθανή πρόκρισή τους*
Α: εύμενέστερη περίπτωση

θέση	Σεισμός	Γεωλογία**	*Ανεμος
1	Δ	Δ	Η
3	Γ	Δ	ΣΤ
4	Δ	Δ	Ζ
9	Β	Α	Δ
10	Γ	Γ μέ μεγάλη διακύμανση	Γ
14	Α	Α	***
15	-	Γ μέ μεγάλη διακύμανση	-
16	Α	-	Ε
25	Ε	Β-Γ	-
26	Γ	Β-Γ	Α
27	Β	-	Β

Πρέπει νά τονιστεῖ ἔδω ὅτι, κατά τήν ἐπόμενη φάση τῶν μελετῶν πού θά γίνουν πιό λεπτομερειακές ἔρευνες καὶ ἀναλύσεις στοιχείων; ή συσχέτιση τῶν θέσεων πού παρουσιάζεται στόν παραπάνω πίνακα μπορεῖ ν' ἀλλάξει. Ἐπίσης ή βαρύτητα τῶν χαρακτηριστικῶν εύμενειας Α,Β,Γ,..., πού παρουσιάζονται στόν πίνακα εἶναι διαφορετική γιά κάθε περίπτωση φορτίσεως (Σεισμός, Γεωλογία, *Ανεμος).

*Εται δηλαδή ή θέση πού παρουσιάζει χαρακτηριστικά Β,Α,Δ δέν εἶναι κατ'ἀνάγκη τό ̄διο δυσμενής μέ μιά ἄλλη θέση πού παρουσιάζει χαρακτηριστικά Δ,Β,Α κοκ., παρ'όλον ὅτι $B + A + \Delta = \Delta + B + A$

*Απ'τόν πίνακα τῶν σελ. 9 καὶ 10 γιά τίς παραμέτρους τῆς σεισμικῆς κινήσεως τοῦ ὑποβάθρου, ἀπ'τά γεωλογικά στοιχεῖα καὶ ἀπ'τά στοιχεῖα ἀνέμου πού παρουσιάζονται στούς πίνακες 3b1 ἕως 3b5 τῆς ἐκθέσεως Λάλα, Καραλή καὶ Νοταρίδου εύστόχως μπορεῖ κανείς νά ὑποστηρίξει ὅτι τό ἔργο εἶναι οἰκονομικῶς ἐφικτό, γιά ὅλες τίς θέσεις πού μελετήθηκαν παραπάνω.

* Πλά τό σεισμό σάν εύμενέστερη περίπτωση χαρακτηρίζεται αὐτή ή θέση πού ἔχει τό μικρότερο πηλίκο: (μέγιστη ἐπιτάχυνση)/(δεσπόζουσα συχνότητα)

**'Απ'τήν ἄποφη τοῦ σκληροῦ καύ εύσταθοῦς ἐδάφους

*** Δέν μελετήθηκε

Βιβλιογραφία

- (1) Algermissen S.T., Perkins D.M., Isherwood W., Gordon D., Reagor G. και Howard C. (1974): "Seismic Risk Evaluation of the Balkan Region", Unesco, Survey of the Seismicity of the Balkan Region.
- (2) Schnabel, P.B. and Seed, H.B. (1973): "Accelerations in Rock for Earthquake in the Western United States", BSSA, Vol. 63, No. 2, pp. 501-516.
- (3) Seed, H.B., Idriss, I.M. and Kiefer, F.W., (1968): "Characteristics of Rock Motions During Earthquakes", Journal of ASCE, Vol. 95, No SM5, pp. 1199 - 1218.
- (4) Σολομωνίδης Χ., Ταφλαμπᾶς Ι., (1980): "Ανάλυση Σεισμικής Επικινδυνότητας", Διπλωματική Έργασία, Ε.Μ.Π., "Εδρα Αντισεισμικής Τεχνολογίας, Αθήνα.

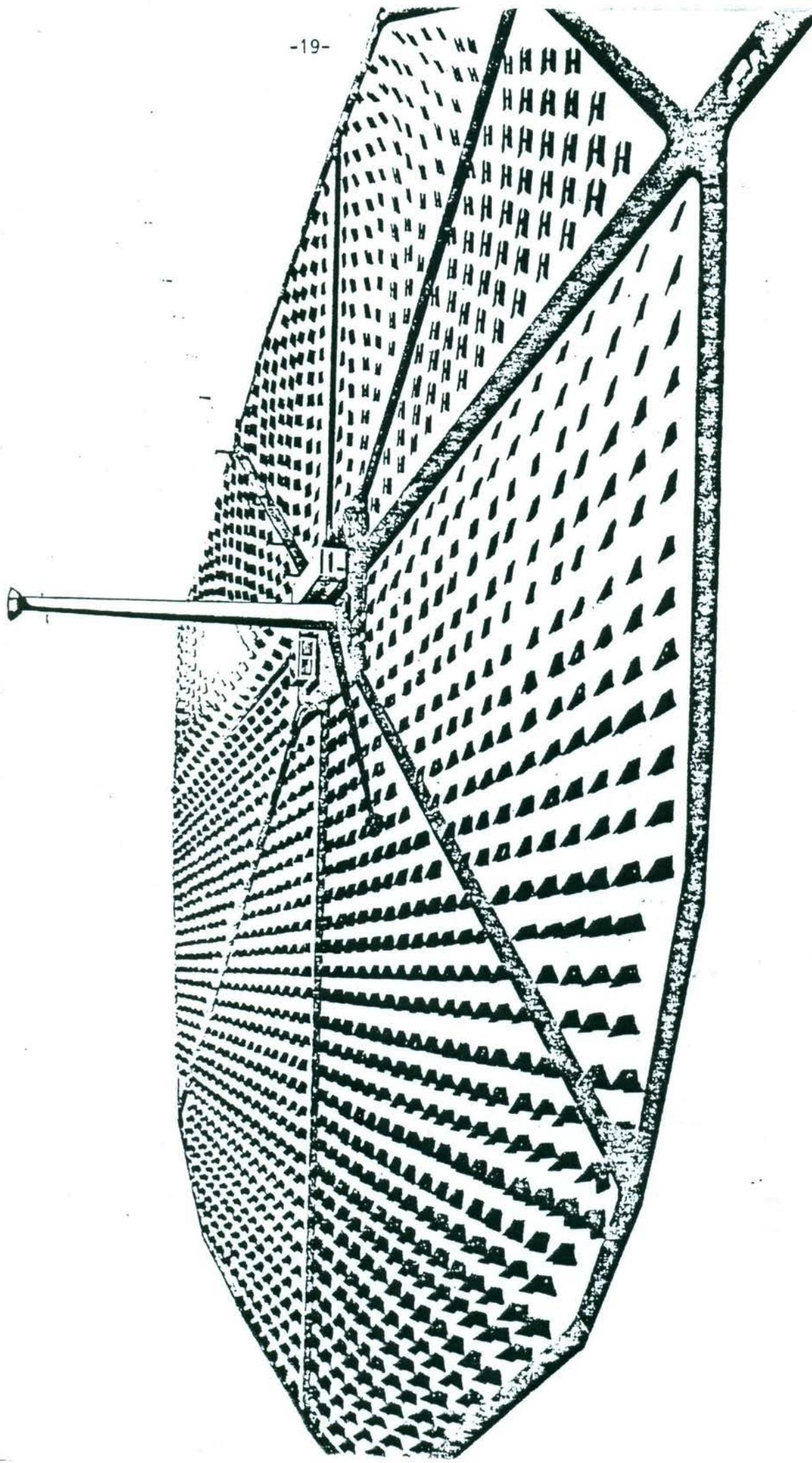
Εύχαριστίες

Θερμές εύχαριστίες άπευθύνονται στούς Διπλ.Πολιτικούς Μηχανικούς κκ.Ι. Ταφλαμπᾶ και Χρ. Σολομωνίδη για τήν συμβολή τους στήν άνάλυση τής σεισμικής έπικινδυνότητας τῶν θέσεων ἐνδιαφέροντος.

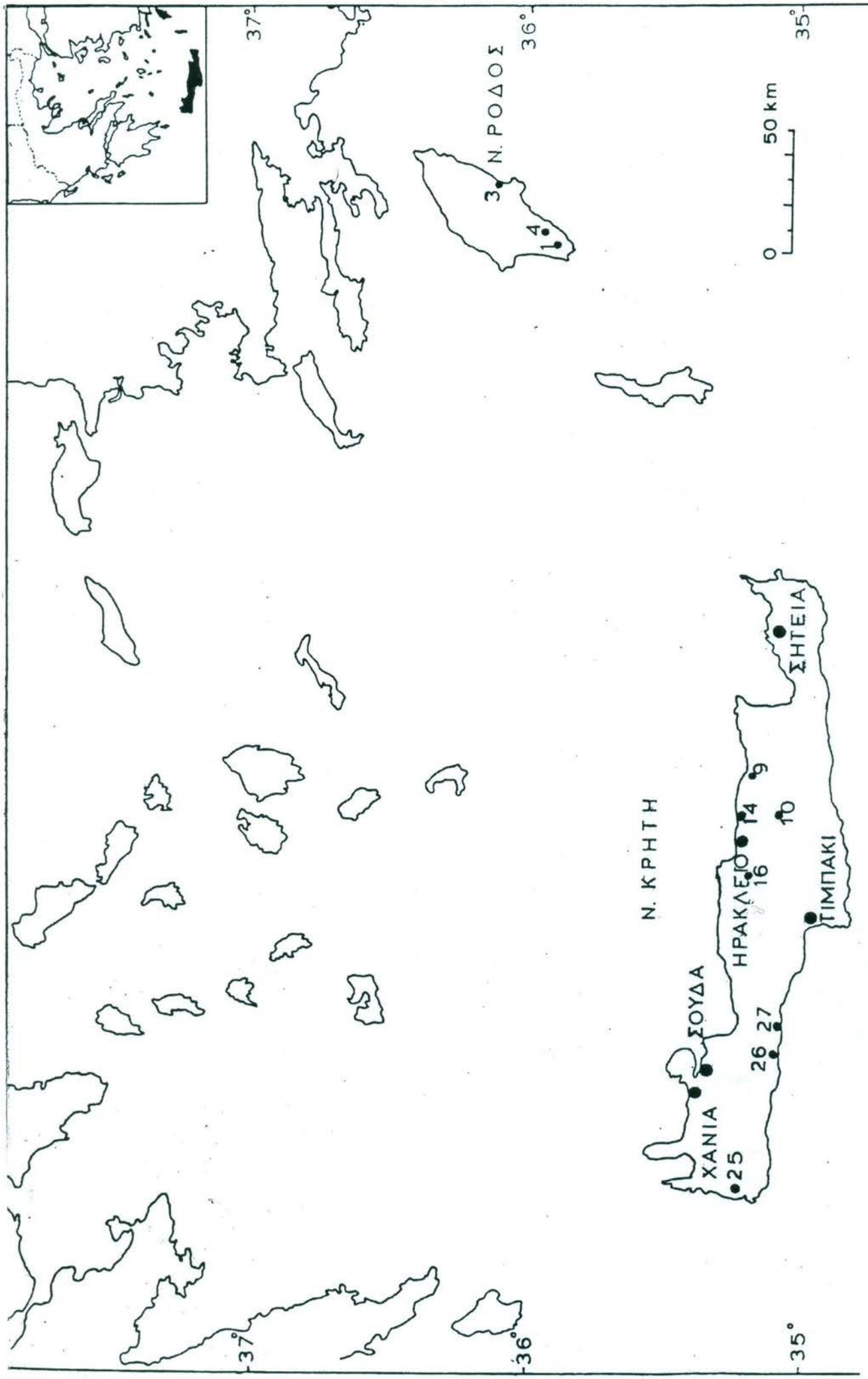
*Αθήνα, Ιούνιος 1981

*Ο Συντάξας

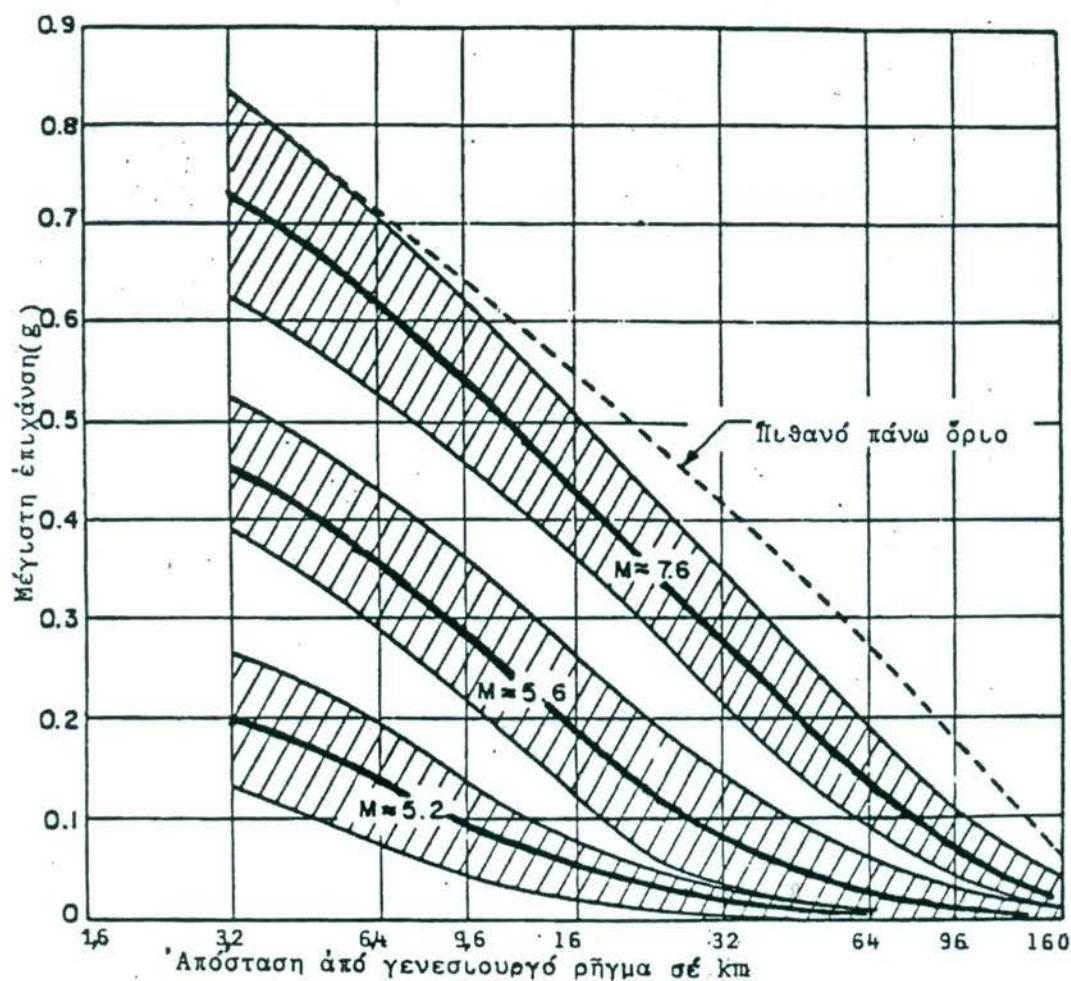
Παναγιώτης Καρύδης
Δρ. Πολιτικός Μηχανικός
*Εκτακτος Καθηγητής Ε.Μ.Π.

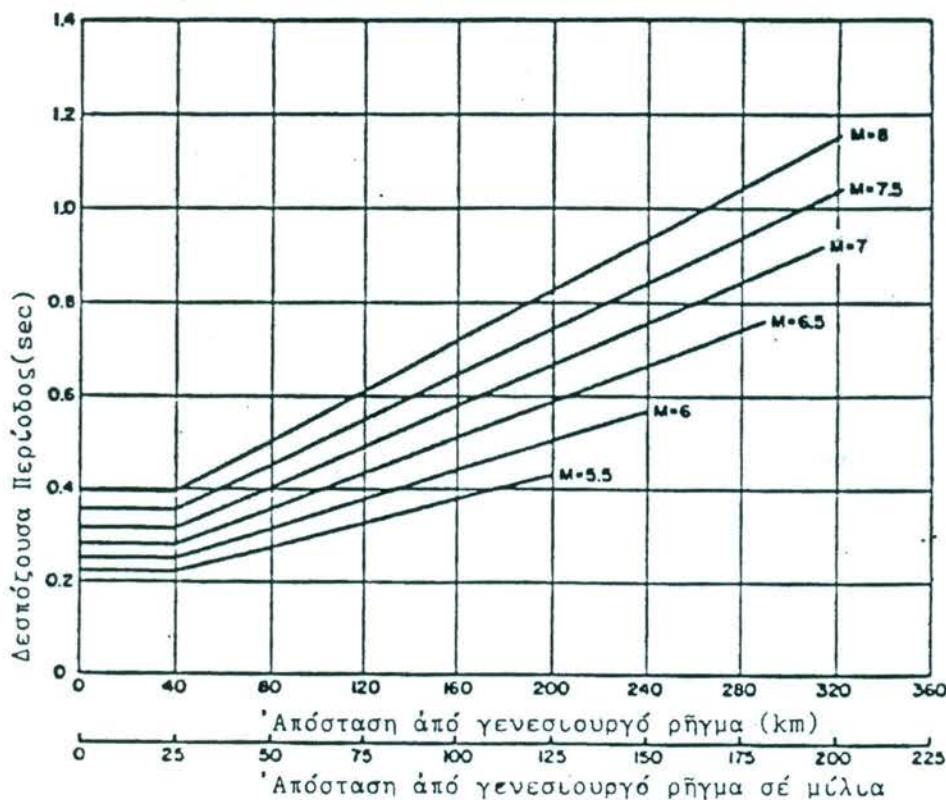
Σχ. 1. Σκαρόφημα γευκής διατάξεως της έγκαταστάσεως

Σχ. 2. Θέσεις ένδιαφέροντος στήν Κρήτη κατ' Ρόδο

Σχ. 3. Μεταβολή των μέγιστων έπιταχύνσεων σε βράχο, κατά Schnabel καί Seed (1973).

Σχ. 4. Δεσπόζουσες περίοδοι για μέγιστες έπιταχύνσεις σε βράχο, (Seed, Idriss καί Kiefer 1969).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Σεισμικές πηγές που χρησιμοποιήθηκαν

LAT=	36.23	LONG=	-27.27	DEP=	113	MAG=	6.2
LAT=	36.01	LONG=	-28.01	DEP=	15	MAG=	5.0
LAT=	36.01	LONG=	-28.01	DEP=	15	MAG=	5.4
LAT=	35.32	LONG=	-27.81	DEP=	45	MAG=	6.9
LAT=	35.62	LONG=	-27.71	DEP=	34	MAG=	5.8
LAT=	36.76	LONG=	-26.99	DEP=	109	MAG=	7.3
LAT=	35.45	LONG=	-27.32	DEP=	52	MAG=	5.0
LAT=	35.01	LONG=	-27.01	DEP=	15	MAG=	5.1
LAT=	35.89	LONG=	-28.66	DEP=	78	MAG=	5.2
LAT=	36.72	LONG=	-27.74	DEP=	110	MAG=	5.1
LAT=	35.52	LONG=	-27.25	DEP=	21	MAG=	5.5
LAT=	36.77	LONG=	-27.18	DEP=	44	MAG=	6.7
LAT=	35.10	LONG=	-27.11	DEP=	64	MAG=	5.4
LAT=	36.36	LONG=	-26.81	DEP=	10	MAG=	5.2
LAT=	35.66	LONG=	-28.63	DFP=	145	MAG=	5.2
LAT=	36.09	LONG=	-27.31	DEP=	83	MAG=	6.1
LAT=	35.55	LONG=	-27.93	DEP=	131	MAG=	5.2
LAT=	36.88	LONG=	-27.95	DEP=	36	MAG=	5.1
LAT=	36.06	LONG=	-26.97	DFP=	88	MAG=	5.3
LAT=	36.55	LONG=	-27.27	DEP=	26	MAG=	5.3
LAT=	36.32	LONG=	-27.82	DEP=	95	MAG=	5.8
LAT=	36.46	LONG=	-28.37	DEP=	35	MAG=	5.5
LAT=	36.41	LONG=	-27.41	DEP=	150	MAG=	5.1
LAT=	36.62	LONG=	-27.62	DEP=	69	MAG=	5.6

LAT=	36.23	LONG=	-27.20	DEP=	91	MAG=	5.7
LAT=	36.07	LONG=	-27.01	DEP=	53	MAG=	5.4
LAT=	35.85	LONG=	-27.08	DFP=	137	MAG=	5.6
LAT=	35.68	LONG=	-26.81	DEP=	98	MAG=	5.4
LAT=	36.73	LONG=	-26.98	DEP=	78	MAG=	5.5
LAT=	35.33	LONG=	-27.16	DEP=	25	MAG=	7.2
LAT=	35.39	LONG=	-27.41	DEP=	57	MAG=	5.2
LAT=	35.51	LONG=	-27.11	DEP=	15	MAG=	5.0
LAT=	35.92	LONG=	-27.36	DEP=	70	MAG=	5.4
LAT=	35.38	LONG=	-27.40	DEP=	58	MAG=	5.4
LAT=	35.70	LONG=	-27.24	DEP=	89	MAG=	5.4
LAT=	35.71	LONG=	-27.44	DEP=	45	MAG=	5.0
LAT=	35.74	LONG=	-27.22	DEP=	43	MAG=	5.6
LAT=	35.63	LONG=	-27.89	DEP=	86	MAG=	5.0
LAT=	35.94	LONG=	-27.15	DEP=	67	MAG=	5.2
LAT=	35.70	LONG=	-27.51	DEP=	50	MAG=	5.0
LAT=	35.64	LONG=	-27.48	DEP=	97	MAG=	5.2
LAT=	35.35	LONG=	-27.30	DEP=	80	MAG=	5.2
LAT=	36.87	LONG=	-27.10	DEP=	107	MAG=	4.9
LAT=	36.08	LONG=	-27.05	DEP=	96	MAG=	5.3
LAT=	35.96	LONG=	-27.12	DEP=	80	MAG=	4.8
LAT=	36.03	LONG=	-27.78	DEP=	40	MAG=	4.9
LAT=	35.29	LONG=	-27.24	DEP=	12	MAG=	4.9
LAT=	35.90	LONG=	-27.43	DEP=	42	MAG=	4.7
LAT=	36.64	LONG=	-27.11	DEP=	160	MAG=	4.7
LAT=	35.90	LONG=	-27.61	DEP=	40	MAG=	5.0
LAT=	35.55	LONG=	-28.04	DEP=	10	MAG=	4.9
LAT=	36.45	LONG=	-28.59	DEP=	69	MAG=	6.8
LAT=	36.49	LONG=	-28.59	DEP=	66	MAG=	7.1
LAT=	36.13	LONG=	-28.61	DEP=	10	MAG=	5.0
LAT=	36.42	LONG=	-28.81	DEP=	10	MAG=	4.7
LAT=	35.51	LONG=	-28.01	DEP=	15	MAG=	4.7
LAT=	35.31	LONG=	-27.12	DEP=	66	MAG=	5.5